

ВОЂКА ПОСЛИЈЕ КИШЕ

Гле маду вођку послѣ кише:
Пуна је капи, па их њише.
И блијести, сунцем обасјана,
Чудесна раскош њених грана.

Ал нек се сунце малко скрије,
Нестане све те чаролије.
Она је опет, као прво,
Обично, мало, јадно дрво.